

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 16Csp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120226578
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Šabl'ová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2021:6120226578.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd sudcom JUDr. Monikou Šabl'ovou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko s. r. o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, práv. zast.: Remedium Legal s. r. o., IČO: 53 255 739, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, proti žalovanej: Q. F., K.. XX.X.XXXX, Z. XX/XX, XXX XX W., v konaní o zaplatenie 3 000 eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 3 000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 000 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % účelne vynaložených trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 7.6.2021 (pôvodne OS Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania 28.1.2020) domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 3 000 eur spolu s príslušenstvom ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovaným. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 23.10.2014 Zmluvu č. 5063449115 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovaným peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca zastáva názor, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka „zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“ Žalovaní neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa

11.07.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.07.2017, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 10 239,00 EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 6 186,66 EUR, z riadneho úroku vo výške 3 351,49 EUR, z úroku z omeškania vo výške 700,85 EUR a z poplatkov vo výške 0,00 EUR v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonali nasledujúce úhrady: 0,00 EUR. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3 000,00 EUR, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3 000,00 EUR. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 7 239,00 EUR, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3 186,66 EUR, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 3 351,49 EUR, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 700,85 EUR a z neuhradených poplatkov vo výške 0,00 EUR, si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Nakoľko pohľadávka žalobcu nebola ku dňu vyhotovenia tejto žaloby uhradená v plnej výške, s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci a na pripojené dôkazné prostriedky navrhuje, aby súd vydal platobný rozkaz.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal v rámci upomínacieho konania platobný rozkaz dňa 21.2.2020, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanej v 2.rade, pričom voči žalovanému v 1.rade nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a vec bola postúpená so súhlasom žalobcu miestne príslušnému Okresnému súdu Poprad v súvislosti s konaním voči žalovanej v 2.rade.

3. Súd vyzval žalovanú uznesením v súlade s § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie k žalobe, ktoré však nebolo z jej strany prevzaté v odbernej lehote. Súd doručoval uznesenie, žalobu a prílohy cestou OO PZ SR W., pričom bolo zistené, že už 5 rokov na uvedenej adrese sa nezdržiava a mala by momentálne žiť v U. na bližšie nezistenej adrese. Súd postupoval podľa § 116 ods. 2 CSP a to oznámením o podanej žalobe, ktoré bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Okresného súdu Poprad.

4. Na pojednávaní právna zástupkyňa žalobcu na podanej žalobe trvala, uviedla, že pohľadávku čo do dôvodnosti a jej výšky preukázali. Zo strany žalovanej nedošlo ani k čiastočnej úhrade pohľadávky a žiada, aby žalovaná bola zaviazaná na zaplatenie dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Poukázala na to, že vo vzťahu k žalovanému v 1.rade nadobudol platobný rozkaz vydaný Okresným súdom v Banskej Bystrici právoplatnosť.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi, ktorými sú: Zmluva o splátkovom úvere č. 5063449115, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne a. s., výzva pre žalovanú z 12.9.2018, výzva z 31.5.2017, výpis z úverového účtu za obdobie od 24.10.2014 do 17.1.2019, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 11.7.2017, zmluva o postúpení pohľadávok zo 17.12.2018 spolu s prílohou, oznámenie o postúpení pohľadávky z 3.1.2019, pokus o zmier, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., uzavrel dňa 23.10.2014 so žalovaným X. V. a žalovanou v 2.rade F. Q. ako dlžníkmi Zmluvu o splátkovom úvere č. 5063449115. V zmysle tejto zmluvy bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 8 300 eur ako spotrebný úver na čokoľvek s tým, že žalovaní mali splácať úver v mesačných splátkach po 128,15 eur k 20.dňu v mesiaci s konečnou splatnosťou úveru dňa 20.11.2024. Jednalo sa o spotrebný úver bez účelu, výška úrokovej sadzby bola 13,40 % p.a., ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 14,46 % a priemerná hodnota RPMN 10,34 %. Žalovaní čerpali peňažné prostriedky tak ako uvádzal žalobca v žalobe čo je zrejmé aj z výpisu z úveru za obdobie od 24.10.2014 do 17.1.2019. Z listinných dôkazov priložených žalobcom ďalej vyplýva, že dňa 31.5.2017 vyzval žalobca žalovaných k úhrade omeškanej sumy a upozornil ich, aby dlžnú sumu uhradili najneskôr do 15 dní v opačnom prípade banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky čím sa stane splatnou v celom rozsahu. Uvedená výzva bola žalovaným zasielaná doporučené. Listom zo dňa 11.7.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovaným vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 10.7.2017. V oznámení uviedol dlžnú sumu 9 824,07 eur, ktorú mali uhradiť najneskôr do 15 dní. Dňa 17.12.2018 uzatvorila Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupca a EOS KSI Slovensko, s.r.o., ako postupník Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 1055/2018/CE. Súčasťou Zmluvy o postúpení pohľadávok bola Príloha č. 1, kde bolo uvedené, že

poskytnutá suma úveru predstavovala 8 300 eur a zostatok pohľadávky predstavoval sumu 10 239 eur. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 6 186,66 eur, úrokov vo výške 4 052,34 eur, pričom riadny úrok predstavoval sumu 3 351,49 eur a úroky z omeškania sumu 700,85 eur. Ostatné príslušenstvo tvorili poplatky vo výške 0 eur. V prílohe bolo uvedené, že žalovaní sú v omeškaní 1 057 dní a dátum poslednej úhrady 23.10.2018 - išlo o úhradu vo výške 172,55 eur. Z listinných dôkazov ďalej vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. doručovala žalovaným oznámenie zo dňa 3.1.2019 o postúpení pohľadávky na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok .

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 2 veta tretia OZ, na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 528 ods. 2 OZ, postupca je povinný odovzdať postupníkovi všetky doklady a poskytnúť všetky potrebné informácie, ktoré sa týkajú postúpenej pohľadávky.

6. Posudzovaný právny vzťah medzi sporovými stranami je založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere a je nevyhnutné ho posudzovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru keďže zmluva o spotrebiteľskom úvere je tzv. absolútnych obchod a zároveň právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere vystupoval ako podnikateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

7.V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala časť zostatku nesplateného úveru poskytnutého žalovaným právny predchodcom žalobcu., pričom voči žalovanému v 1.rade nadobudol platobný rozkaz právoplatnosť a súd vo veci konal len vo vzťahu k žalovanej v 2.rade. Žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v spore od Zmluvy o postúpení pohľadávok, ktorú považoval za platnú a k aktívnej legitímácii sa v konaní písomne vyjadril.

8.Slovenská sporiteľňa a. s. je banka - štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle zákona o bankách podlieha bankovému povoleniu a dohľadu NBS. Zmluva o splátkovom úvere je zmluvou spotrebiteľskou, preto je posudzovaná v režime Občianskeho zákonníka, ale aj predpisov špeciálnej úpravy najmä zákona o spotrebiteľských úveroch, o ochrane spotrebiteľa a o bankách. V prípade bankových úverov ustanovenia nižšie citovaného § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, keď spôsobilým predmetom postúpenia môže byť len pohľadávka, alebo jej časť, ktorá je už splatná.

Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

9.Súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.04.2014, sp. zn. 19C/34/2012, podľa ktorého: „Postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku, v danom prípade Slovenskej sporiteľne, a.s., namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ (navrhovateľ). Čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv, ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky nedošlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa zachovávajú všetky námietky voči postúpenej pohľadávke, rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa dospel k záveru, že postúpením pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporkyňi 1/ navrhovateľovi nedošlo k zhoršeniu postavenia odporkyne 1/, došlo len k zmene v osobe veriteľa. Pokiaľ svoju pohľadávku vyčíslila Slovenská sporiteľňa, a.s. v čase postúpenia na sumu 991,17 Eur s príslušenstvom, čo osvedčila Výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu SLSP, a.s., Bratislava ku dňu postúpenia pohľadávky, t. j. 11.12.2006, nie je možné tejto zmluve o postúpení pohľadávok nič vytknúť a nie je možné konštatovať, že sa jedná o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nasl. Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach, ale v dôsledku nesplatenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Tieto skutočnosti však nemajú žiaden vplyv na výšku dlhu dlžníka, týkajú sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisia výlučne na vôli veriteľa.

10. Postupník postúpením pohľadávky v zmysle ust. § 524 a nasl. OZ sa na základe postúpenia stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobúda s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s pohľadávkou spojené vrátane námietok, ktoré možno proti nej uplatniť. Zmluvou o postúpení pohľadávok

tak na žalobcu prešli aj práva súvisiace s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na článok I bod 10 zmluvy podľa ktorého ak dlžník pohľadávku banky nespláca riadne a včas môže vyhlásiť banka mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku a poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

11. Žalovaní uzavreli so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zmluvu, na základe ktorej im bol poskytnutý úver, ktorý mali dohodnutým spôsobom v dohodnutom čase splácať, čo však porušili. V čase postúpenia boli splnením svojich povinností zo zmluvy v omeškaní 1 057 dní.

Tak, ako Občiansky zákonník, aj Zákon o bankách nevyžaduje súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky. Relevantné nemôže byť to, že postupník je subjektom nespĺňajúcim definíciu § 3 ods. 2 Zákona o bankách. V zmysle tohto ustanovenia bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis nestanovuje inak. V konkrétnom prípade však úver už poskytnutý bol bankou, postupník žiadne peňažné prostriedky neposkytuje, rieši sa len návratnosť poskytnutého úveru. Nie je zrejmé, prečo by návratnosť úveru, t. j. vymáhanie pohľadávky nemohol realizovať subjekt nemajúci oprávnenie na podnikanie v bankovom sektore. V súlade s touto konštatáciou súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/10/2016 zo dňa 2.5.2017.

12. Zákonom č. 483/2001 Z. z. bol zrušený Zákon o bankách č. 21/1992 Zb., ust. § 38 ods. 9, ktoré bolo v podstate totožné so znením súčasného ust. § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z.. Dôsledkami porušenia ust. § 38 ods. 9 zákona č. 21/1992 Zb. sa zaoberal Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 29Odo/1613/2005 z 29.04.2008, kde uviedol, že: „Účelom inštitútu bankového tajomstva je ochrana klienta pred zverejnením, či podávaním informácií o jeho majetkových pomeroch. Úprava zmluvného postúpenia pohľadávky v Občianskom zákonníku, ani príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka vo všeobecnosti nezakazujú (pod sankciou prípadnej neplatnosti takéhoto úkonu) postúpenie pohľadávky len preto, že dôsledkom postúpenia je prelomenie bankového tajomstva. Ochranu poskytovanú klientovi banky prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva je nutné vždy zvažovať (z hľadiska možných úvah, ktoré takúto ochranu absolutizujú) aj s prihliadnutím k tomu, či a akým spôsobom osoba, ktorá má byť týmto inštitútom chránená, sama porušuje svoje povinnosti plynúce z príslušného bankového obchodu (zmluvy o úvere). Zákon o bankách totiž banke tiež ukladá obozretne hospodáriť a chrániť majetkové záujmy všetkých svojich klientov. Pri plnení tejto povinnosti nemôže byť banka pripravená o možnosť zbaviť sa v záujme ostatných svojich klientov rizikovej pohľadávky v situácii, keď dlžník porušuje povinnosť pohľadávku splácať len preto, aby prostredníctvom inštitútu bankového tajomstva chránila individuálny záujem takéhoto dlžníka. Z hľadiska možných úvah o následkoch neoprávneného porušenia bankového tajomstva zmluvným postúpením pohľadávky je zjavné, že k náprave uvedeného stavu nevedie sankcia spočívajúca v neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky. Plne opodstatnené je preto tam, kde takáto situácia nastane, zvažovať otázky zodpovednosti za škodu, nie prelamovať platnosť zmlúv o postúpení, osobitne za situácie, keď bolo vecou zmluvných strán, či si v medziach bankového obchodu dojednávajú výhradu zákazu postúpenia podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.“

13. V rozsudku NS SR z 28.3.2018 sp.zn.7Cdo/26/2017 sa uvádza, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu sú z povahy veci podmienkami bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom- § 39 OZ. Obdobne tak v uznesení NS SR z 20.11.2019 sp.zn. 10Obdo/92/2018 je konštatované, že ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje podmienky, ktorých splnenie je nevyhnutné pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči klientovi na inú banku, alebo aj osobu, ktorá nie je bankou. Postúpenie pohľadávky v rozpore s uvedeným ustanovením má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení podľa § 39 OZ.

14. So zreteľom na uvedené dôvody súd má za to, že žalobca je na podanie žaloby aktívne legitimovaným subjektom poukazujúc okrem iného aj na to, že postupca oznámením o postúpení pohľadávky dňa 3.1.2019, t. j. bezprostredne po uzavretí Zmluvy o postúpení pohľadávok, oznámil žalovaným, že došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, pričom z tohto oznámenia je potrebné vychádzať.

15. V súvislosti s doručením výzvy ako aj oznámenia o zosplatnení úveru právny predchodcom žalobcu žalovaným neboli predložené v spise doručky, avšak v obdobných veciach právna zástupkyňa

poukázala na rozhodnutie KS v BB pod 43CoCsp/40/2020 z 21.10.2020 vo svojom rozhodnutí uviedol, že pokiaľ doručenie výziev popreté v konaní nebolo Okresný súd nemôže sám toto tvrdenie vyhodnotiť ako sporné. Ust. § 151 ods. 1 CSP výslovne ustanovuje, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné. Toto ustanovenie platí aj v prípade spotrebiteľských sporov. Ani v prípade spotrebiteľských sporov nie je súd oprávnený popierať skutkové tvrdenia za spotrebiteľa. Spotrebiteľ rovnako ako každá iná sporová strana je oprávnený rozhodovať o výbere prostriedkov procesnej obrany sám. Súd má byť nestranným rozhodcom v spore medzi dodávateľom a spotrebiteľom, nemôže byť advokátom spotrebiteľa. Nakoľko opačný postoj súdu narušuje princíp rovnosti zbraní. Ust. § 290 a nasl. CSP umožňujú predkladať spotrebiteľovi prostriedky procesného útoku, alebo procesnej obrany až do momentu vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. V jeho prípade sa nepoužijú ust. o sudcovskej koncentrácii konania, ani o zákonnej koncentrácii konania, avšak ust. § 151 CSP o popieraní skutkových tvrdení protistrany z aplikácie v spotrebiteľských sporoch vylúčené nebolo. Na základe uvedeného pokiaľ žalobca v konaní tvrdí, že žalovanému boli doručené výzvy banky na zaplatenie aj v prípade ak by nepriložil samotné doklady o doručení týchto výziev a protistrana spotrebiteľ toto tvrdenie nepoprela súd je povinný vychádzať v rámci skutkových zistení z toho, že upomienky a výzvy banky žalovanému boli doručené. Súd sa nemôže sám rozhodnúť toto tvrdenie poprieť a potom vychádzať z toho, že výzvy na zaplatenie doručené žalovanému neboli. Právny predchodca poskytol žalovaným úver vo výške 8 300 eur, ktorý žalovaní splatili len čiastočne. Žalovaní bol vyzývaný na zaplatenie dlžnej sumy. Keď sa tak nestalo banka úver zosplatnila a následne postúpila pohľadávku na žalobcu. Po podaní žaloby žalovaní súčasne žalobcovi nič neplnili. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 10 239 eur pozostávajúca z istiny vo výške 6 866,86 eur, riadneho úroku a úroku z omeškania, pričom žalovaná suma predstavuje sumu len 3 000 eur, ktorá predstavuje časť neuhradenej istiny úveru. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 7 239 eur v ktorej je zahrnutá tak istina, riadny úrok a úrok z omeškania si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

16. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná, kedy samotná zmluva splátkovom úvere spĺňa všetky náležitosti § 9 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy. Súd teda žalobe vyhovel, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 3 000 eur, ktorá predstavuje časť nezaplatennej istiny.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

17. Ak záväzkový vzťah vznikol po 1.2.2013 teda zmluva z ktorej vyplýva pre dlžníka povinnosť platiť pohľadávku bola uzavretá po 1.2.2013 a v tomto vzťahu sa dostal dlžník do omeškania, veriteľ si môže od dlžníka nárokovat úroky z omeškania v sadzbe 5 % plus základná úroková sadzba ECB, ktorá je v súčasnosti ako aj v čase omeškania žalovanej 0,0 %.

18. Keďže žalovaná bola s plnením peňažného dlhu v omeškani, žalobca ako veriteľ má voči nej nárok na zákonné úroky z omeškania vyčíslené v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z. o 5 percentuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t. j. vo výške 5 % p. a. zo sumy 3 000 eur od 18.12.2018 do zaplatenia, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovanú.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Pomer úspechu je základným meradlom pre nárok na náhradu trov. V konaní bol žalobca úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v súlade s nižšie cit. zákonným ustanovením.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.